

Glänsande Stångospel...

(Forts. fr. sid. 1.)

stora publik, även om det kanske var lite svårare att följa med för den som inte är insatt i parkspels inte alltid så enkla regler. Snarva hugg och vackra lyror uppskattades emellertid liksom alla de finurligheter som ett i parkspels finesser insatt lag kunde hitta på, när det gällde att förstöra en boll för motståndarna. Det var emellertid betydligt öppnare och vackrare spel än tidigare, beroende på bestämmelserna om handspels företräde framför sparkandet. Men man visste också att det vankades pris för det lag som presenterade det vackraste och ärligaste spelet.

203 varplag i aktion.

Innan man satte i gång på de olika skådeplatserna var det en vacker fri luftsgudstjänst med en kraftfull och manande predikan av kontraktspresten Adrian Kronqvist, Burs. Kl. 10 var det klart att sätta i gång med tävlingarna, sedan först upprop förrättats. Därvid svarade så gott som samtliga lag i varpa och park. Det var bara ett Buttlelag i varpa som inte ställde upp. Lottdragningen var verkställd en gång för alla före tävlingarna och man slapp sålunda den tidsödande lottdragningen.

Sammanlagt deltog 203 lag. I mästartklassen var det 24 lag anmälda, uppdelade i grupper om två och två. Det var inte mindre än 13 pris att tävla om i denna klass, men det blev strid och hård strid om dessa pris. Vinnarna i första omgången bildade grupperna I och II — denna uppdelning skedde i andra omgången, då vinnarna i denna gingo till grupp I och förlorarna till grupp II, medan de lag som förlorat första omgången bildade grupperna III och IV. De lag som vunno i första omgången voro Axel Nilsson, Garda, Birger Olsson, Fole, Sigge Johansson, Dalhem, G. Netzelt, Visby, Herman Olsson, Eksta, Valdemar Bätelsson, Eksta, Henning Persson, Dalhem, Ivar Ahlqvist, Roma, Knut Johansson, Bara, Oskar Blomberg, Gothem, bröderna Arweson, Gothem, o. Vilhelm Nilsson, Östergarn. Fjölärsmästarna, O. Karlssons lag från Västkinda, voro med även i år, men mötte sitt öde i Henning Perssons lag från Dalhem. Andra kända lag som fingo skrinlågga alla funderingar på ett mästerskap i år voro K. E. Söderdahl, E. Malmkvists och Thor Odins lag, samtliga från Visby, och Knut Petterssons lag från Roma. Dessa förlorade nämligen i första omgången. Söderdahls lag förlorade sedan mot Ragnar Petterssons lag från Stånga och mötte sitt slutliga öde i Oskar Karlssons Västkindelag, vilket så småningom segrade i grupp IV. Malmkvists lag vann sedan över Gustav Karlssons lag från Bunge, men därmed var det också slut med segrarna i dagens tävling. Thor Odins lag förlorade i andra omgången mot Valter Larssons lag från Rute, men vann i tredje mot Bangelaget för att i fjärde omgången bli utslaget. Knut Petterssons lag från Roma fick i fortsättningen ett par segrar och klarade en andraplats i grupp III, där Ragnar Petterssons lag från Stånga vann finalen. För undvikande av missförstånd bör tilläggas att i den slutliga prislistan äro grupperna I och II sammanslagna, så att det där skett en förskjutning uppåt för grupperna III och IV till II resp. III.

För att gå till de mest segerrika i mästartklassen bör man börja med årets gotländska mästare, bröderna Arweson. De besegrade i andra omgången Vilhelm Nilssons lag från Östergarn. I tredje omgången kom laget tillsammans med det andra Gothemslaget, det traditionsrika Blombergslaget, som besegrades. Sedan frilott erhållit för nästa omgång hämtade krafter till finalen mot Birger Olssons lag från Fole. Detta lag som tidigare besegrat ett annat bra lag, G. Netzelt, hade inte mycket att hämta mot Arwesonerna, som vunno stort med 12-6, 12-3, ganska häpnadsväckande siffror för att gälla en final om gotländska mästerskapet. Men de visa tillfallo i vilket gott slag Arwesonerna f. n. äro.

I klass II var det 32 lag, som hade att kasta om 18 pris. I övre hälften av de tävlande kämpade sig Sven Othbergers lag, Slite, fram till finalen och i den nedre hälften Emanuel Erikssons lag, Hellyvi. I finalen segrade det sistnämnda laget. I striden om tredje och fjärde pris vann Helge Nybergers lag, Visby, över G. Ahlströms lag, Eskelhem.

I klass III var det 46 lag och de voro uppdelade på två avdelningar, A och B. I finalen i avd. A vann Erik Lundgrens lag, Visby, över John Söderströms lag, Gothem, och i finalen i avd. B vann Tyko Sandelins lag, Källunge, över H. Niklassons lag, Buttle.

Klass IV räknade 21 lag, och där vann M. Silthbergs lag, Hemse, i fina-

len över H. Haggas lag, Klintehamn, Valdemar Lundgrens lag, Stånga, förvisade John Lindahls lag, Slite, till fjärde platsen. Det var f. ö. 13 pris på 21 deltagare.

Rekrytklassen var den största med 80 deltagare och den var uppdelad på tre avdelningar. I den första vann finalen av Alvar Bergströms lag, Källunge, över Werner Hejdenbergs lag, Vall, i andra avdelningen vann A. Karlströms lag, Fårö, finalen över K. A. Petterssons lag, Visby, och i tredje avdelningen vann I. Dyplins lag, Fole, över G. Linds lag, Tofta. Även här voro priserna många.

Pärktävlingarna.

Det skulle ha varit mycket intressant att följa lagen genom de olika omgångarna, men utrymmet tillåter det inte, utan vi måste övergå till parken och börja med bakpark.

Här voro 18 lag med, därav 8 i mästartklassen, 6 i A-klassen och 4 i rekrytklassen. Efter första omgången kvarstodo som segrare och aspiranter på mästartecknen När II, Näs, Burs och Lau I, vilka skulle mötas alla mot alla. När tävlingarna började i går stod När II med två segrar, Näs och Lau I med vardera en och Burs, som blev tvåa i fjol, med ingen seger. I fortsättningen hämtade Näs in När II:s försprång, men kunde dock inte hindra När II från att ta mästartecknen och de båda vandringspriserna, trots att näslaget fick samma antal segrar. Näs hade fått spela flera parker, och därmed var saken avgjord. Att När II vann kan det först och främst tacka sin utmärkte parkkarl, Hugo Gardell, för. Han fick pris inte bara som bäste parkkarl i bakpark utan även som bäste man på planen i denna gren. Hela Närlaget fick f. ö. pris för det vackraste och ärligaste spelet, och dessutom fick När IF ett vandringspris till bästa idrottsförening. Tredjeplatsen belades av Burs, medan Lau I fick nöja sig med fjärde. Mästartklassens tröstgrupp, som likaledes bestod av fyra lag, skulle spela alla mot alla och här lyckades Visby bollklubb vinna före Slite. I A-klassen stodo Östergarn och Stånga lika vid början för dagens tävling, men det förstnämnda laget lyckades vinna i går. Trösttävlingen i denna klass vanns av Lar öppet och vackert spelande Fårölaget. Rekrytklassen vann När III, ett lag huvudsakligen sammansatt av unga pojkar, före Slite, medan Östergarn besegrade Sanda och tog tredjepriset.

I frampark var det tolv lag som samtliga spelade i mästartklassen. Efter första omgången kvarstodo När II, Lau I, Näs, Burs, Lau II och Alva som segrare, och de fortsatta tävlingarna första dagen gävo till resultat att När II, Alva och Burs fingo vardera en seger. Av dessa var det bara Burs som i går visade fortsatt framgång. Burs fick fyra segrar, men det fick även Lau II, och som det sistnämnda laget hade mindre antal parker spelade, fick Burs i år avstå mästerskapet till Lau II. Detta lags parkkarl fick f. ö. pris som bäste parkkarl i frampark. Burs hade emellertid bäste man på plan, dess parkkarl Hilding Havelld, men bäste inlagaren hade Lau genom Karl Erik Larsson. Tredje och fjärde pris togos av Näs och Lau I. I tröstklassen vann Slite närmast följt av Stånga.

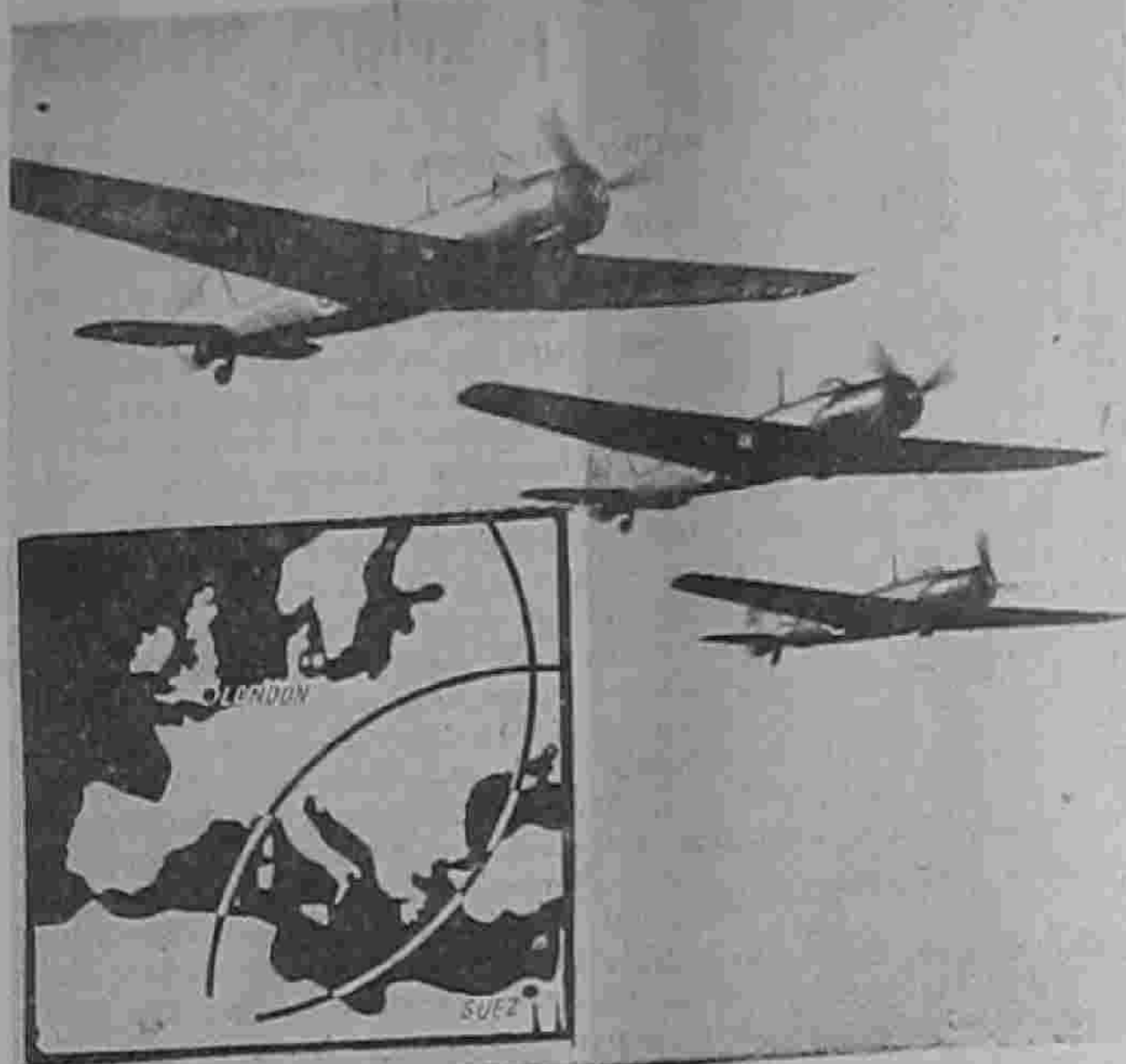
För parklagen och särskilt för parkkarlarna blev det en ansträngande dag. Alla skulle spela mot alla och det var därför åtskilliga parker som skulle avverkas. Vårst var det i frampark, där Visby bollklubb måste spela fem omgångar och de övriga, som klarat av en omgång söndagen förut, fyra. Som dessutom flera av lagen voro med även i bakpark, så förstår man att det kändes i armarna särskilt på parkkarlarna vid 1/2 9-tiden, då det var slut.

Gotländsk femkamp m. m.

Kl. 4 samlades publiken och de deltagare som voro klara i sina respektive till det inhägnade området, där man gjorde klart för gotländsk femkamp, haug- och langstikeln m. m. Varpkastarna och parkkarlarna som ännu hade en del o gjort fingo inte vara med, utan måste fortsätta kasta varpa eller spela park.

Man började med gotländsk femkamp, där det var nio deltagare. Första grenen var kappsprungning och där åkte en deltagare ur. I längdcastning med varpa, där f. ö. Gustaf Dahlström, Fårösund, excellerade i ånga och rena kast, var det två, vars vidare framfart stoppades. Bland dem befann sig fjölärstvån, Arne Möllerström, Roma. Haugstikeln brukar vara de starka mannarnas speciella stötesten, vilken inte minst Gustaf Dahlström tidigare fått erfara. Därför hade han tränat in en ny stil. Det såg lite livsfullt ut när han hand-

Englands bombflyg i toppform.

De nya Wellington-bombmaskinerna, som England skaffat sig, uppger ha en större aktionsradie än någon annan maskin, och på kartan visa de båda halebäckarna hur dessa maskiner med baser i London och Suez kunna behärska nästan hela Europa och stora delar av Asien och Nordafrika. Dessa bombmaskiner göra en fart av 425 km. i timmen på 5,200 m. höjd.

löst vräkte sig över ribban med bröstet mot den, och han hade i början svårt att få ansatsen att stümna på gräsplanen. Första höjden, 1,30, gick han sålunda inte över förrän i tredje försöket, men både 1,35 och 1,40 klarade han och var därmed på den säkra sidan. Gamle Peking var som vanligt den äldste deltagaren, och han sprack på haugstikeln, och detta gjorde även Fjölärssegraren, K. G. Larsson, Burs.

Dahlström och Sigge Johansson klarade sig bäst i stångstörningen och fingo alltså göra upp om första och andra pris genom ryggkast. Här vann Dahlström både första och andra omgångarna och blev alltså segrande i femkampen. Om tredje och fjärde pris kämpade Bertil Möllerström, Roma, och Valter Larsson, Burs. Möllerström vann första och Larsson andra omgången, men i tredje omgången var det Möllerströms tur igen att vinna och han klarade därmed tredjepriset.

I haugstikeln var det endast fyra deltagare. Fjölärsmästaren Bertil Nilsson, Burs, som då vann på 1,66, var verkligt suverän på gräsplanen och klarade samtliga höjder f. ö. m. 1,70 i första försöket. Han gjorde även två hopp på 1,73, men misslyckades och avstod från det tredje försöket. Ville, Karlsson, Fårösunds unge hoppare med den verkliga spänsten klarade 1,60 i andra försöket och blev därmed tvåa, då de båda andra, K. E. Wallin, Fårösund, och Valter Larsson, Burs, missade denna höjd.

Stångstörningen hade samlat intemindre än 12 deltagare. Fjölärssegraren, Arne Möllerström, Roma, ledde efter första omgången. I andra omgången tog K. G. Larsson, Burs, ledningen, men när det blev Möllerströms tur att kasta, återtog denne ledningen. Även Birger Broman, Fårö, presterade ett långt och bra kast, som förde upp honom på andra plats. Dahlström, Fårösund, började rätt svagt, och måste sedan avstå från sitt andra försök, då han skulle kasta varpa. Han kom emellertid igen till tredje omgången och kastade då så pass bra att han klarade ett tredjepris, en cm. före K. G. Larsson. Den sistnämnda hade sedan ett mycket långt kast, men det var tyvärr övertramp. Möllerströms segrarresultat var 8,28 m., 3 cm. längre än i fjol.

Langstikeln räknade endast två deltagare, E. Smith, Klintehamn, och K. E. Wallin, Fårösund, som segrade i fjol på 6,06. Wallin började med ett hopp på 5,67 och ökade i sista omgången till 5,96. Smith hade i sitt första hopp 5,95 och ökade i det sista till goda 6,23.

Sedan följde några skämttävlingar med åtta deltagare, maximum, i varje. Först var det herre på vägrätstäng, en mycket populär och trevlig underhållning, som ansträngde publikens skrattmuskler en hel del. Som den verkliga virtuosen avslöjade sig här Fritz Lundgren, Lye. Han hade en svår konkurrent i Sture Lundgren från samma socken, men denne avlärade han och banade därmed väg för segern. En annan muntrande underhållning, ny för året, var tunnloppet, där deltagarna skulle ta sig igenom en tunnna som var upphängd i en ställning och sedan springa några meter. Även denna gren fordrade en viss färdighet. Här var det en Stångpojke, B. Tjengvall, som var den snabbaste. Ryggkast ingick också i underhållningen, men denna de starka karlarnas gren hör inte direkt till skämttävlingar. Det fingo minsann de kända på som hastigt och lustigt dansade på rygg med en tung motstånd-

re över sig. Segrare blev en stark Hemsepojke, Karl Cedersten, som lyckades lägga K. A. Booberg, AIK:s Jätta tungviktare. Men så var det inte fråga om annat än ryggkast — eller litvtag som greppet heter på brottningsspråk — här, och Booberg fick inte använda sina specialgrepp.

Prisutdelningen.

Kl. 1/2 10 var det som sagt klart för prisutdelning och landshövding Ola Jeppsson kunde dela ut de pris, som två unga medhjälpare plockade fram från de dignande borden, medan folkskollärare Dahlgren via högtalaren eller när denna strejkade med sin tordönsstämma tillkännagav resultaten. Prisutdelningen tog en och en halv timma i anspråk, och då kan man förstå att det var åtskilliga vackra och värdefulla pris som tackesamt togos emot av de många pristagarna. Ett sådant prisbord har aldrig förut skådats på Gotland, och det är väl fråga om det har funnits någon tävling på fastlandet med lika många fina pris. Under prisutdelningen började det skymma, men folkskollärare Dahlgren klarade sig bra även innan han fick lite extra ljus. Han lycktes ha en god del av den långa prislistan i huvudet. Publiken var inte så särskilt frikostig på applåder utom för vissa favoriter, men folkskollärare Dahlgren hjälpte till med ett bravo då och då, när det var något särskilt bra prestation som belönades, och hjälpte publiken på traven.

Sedan de många priserna delats ut och de silverbelastade pristagarna avtågat tog landshövding Jeppsson till örda och framförde ett tack till pristagarna och alla andra deltagare i årets Stångospel. Han uttalade även sin glädje över att se denna storartade anslutning av tävlande. Den gotländska idrotten har inte bara gamla anor, utan är också mycket livaktig i vår tid att döma av intresset som visats denna dag, sade landshövdingen bl. a. och fortsatte: Idrotten i allmänhet har sin stora betydelse, men om den bedrivs på så sätt som denna dag får den verkligen en sådan betydelse som den bör ha för uppföstran av släktet. Idrotten skall inte bara arbeta för att skapa framstjärnor utan den måste också arbeta för att få bredd och djup. Så är det här med detta enastående stora antalet deltagande, enastående inte bara på Gotland med dess lilla invånarantal utan även i jämförelse med stor-evenemang ute i stora världen. Stångospelen ha bidragit till att den gotländska idrotten omhuldas med så stort intresse. De som tagit initiativet härtill och arbeta med dessa tävlingar äro värda allt tack.

Till sist utbragde landshövding Jeppsson ett fyrfaldigt leve för pristagarna med en varm tillönskan att dessa tävlingar skulle bli till ytterligare båtad för den gotländska idrotten.

Levet besvarades kraftigt — man kan hurra på Gumbalde äng — och sedan skingrades de stora skarorna. En del sökte sig till dansbanan, där musiken ännu en stund lockade till en svängom, andra till sina mer eller mindre privata hemkomstmöjligheter, och de flesta begav sig upp till stationen för att komma med de extratåg som skulle gå åt norr och söder en kvart över kl. 11, men kom i väg först vid 1 1/2 12-tiden, så fullpackade som de rimligtvis kunde vara.

Man hade all anledning att vara nöjd med sin dag. Vädrets makter hade varit gunstiga; att det inte varit så soligt och gassigt som vanligt var bara bra för deltagarna som nog fingo svettas lind.